

ದಿನಾಂಕ: 28.03.2012

ಗೆ,

ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಆಯುಕ್ತರು,

ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ವಿಭಾಗ,

ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಭವನ

ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಾನ್ಯರೇ,

ವಿಷಯ: ಟೈಲರಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ (ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಉದ್ಯಮ) ಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ
ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು 2006 ರ ಮೇ 3 ರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರಡು ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು (ಅಧಿಸೂಚನೆ ಸಂಖ್ಯೆ ನಂ ಕಾ.ಇ46 ಎಲ್.ಎಮ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ 2006, ದಿನಾಂಕ 29.3.2007) ಹೊರಡಿಸಿತ್ತು. ಈ ಕರಡು ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಂತಿಮ ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನಾಗಿ (ಕಾ.ಇ46 ಎಲ್.ಎಮ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ 2006, ದಿನಾಂಕ 02.3.2009). 2009 ರ ಮಾರ್ಚ್ 26 ರಂದು ರಾಜ್ಯಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು (ಕಾ.ಇ. 69 ಎಲ್.ಎಮ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ 2009, 30.03.2010) ಹೊರಡಿಸಿತು (ರಾಜ್ಯಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ದಿನಾಂಕ 06.04.2010)

ಈ ಕರಡು ಅಧಿಸೂಚನೆಯು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು ಐದು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ ಸಹ ಟೈಲರಿಂಗ್ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಕಾಯಿದೆಯ ಅನ್ವಯ ಈ ವೇತನ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯನ್ನು 3 ರಿಂದ 5 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ತುರ್ತು ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಈ ಜ್ಞಾಪನಾ ಪತ್ರವನ್ನು ತಮಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ (ಉಂಖಿಫಾ) ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿತ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ, ಕಳೆದ 7 ವರ್ಷದಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದೆ.

ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ನಗರವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಉಡುಪುಗಳು, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪಶ್ಚಿಮದ

ಅಮೆರಿಕಾ, ಯುರೋಪ್‌ನ ದೇಶಗಳಿಗಲ್ಲದೆ, ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಹಾಗೂ ಜಪಾನ್‌ಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪುಗಳು ರಫ್ತಾಗುತ್ತಿವೆ. 2004ರ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲ್ಟಿ ಫೈಬರ್ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ (ಒಕ್ಕೂಟ ಈರ್ಷಿಕೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ) ರದ್ದಾದ ನಂತರ ಇದ್ದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಕಳಚಿ, ಉದ್ಯಮ ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಕೆಲವು ಬೃಹತ್ ಕಂಪನಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 350 ರಿಂದ 1000 ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು, 10 ದಿಂದ 30 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೆಲಸ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಲಾಭಾಂಶವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದರೊಂದಿಗೇ ದೇಶೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೂ ಸಹ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲವೆಬಲ್, ಜಾಕಿ, ಅರವಿಂದ್ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳು ದೇಶೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿಯ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಗಣನೀಯ ಲಾಭಾಂಶವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಉದ್ಯಮವು ಇಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಮೈಸೂರು ತುಮಕೂರು ಬಳ್ಳಾರಿ, ರಾಮನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಂಕಿ ಅಂಶವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 6 ಲಕ್ಷ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವವರು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿದ್ದು, ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ದಲಿತರು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು. ಈ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ, ಬಹುಪಾಲು ಮಂದಿ, ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾದ ಇತರ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಗದಿಯಾದ ಕನಿಷ್ಠವೇತನ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವೇತನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭತ್ಯೆ ನೀಡದೆ 8 ಗಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ, ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಈ ನಮ್ಮ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಾವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

1. ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ

ಸರ್ಕಾರದ ಸೂಚನಾ ಪತ್ರದ (ಓರ್ಡಿನಾನ್ಸ್‌ನಂ. 69 ಎಫ್‌ಐ 2009 ಜಜಿಣಜು 30-03-2010.ಜಿಜಿಫಿಣಜು ಜಿಡಿಒ 01-04-2010) ಪ್ರಕಾರ ಕುಶಲವಲ್ಲದ ಹೆಲ್ಪರ್ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆ (ಡಿ.ಎ) ಯೂ ಸೇರಿದರೆ ರೂ. 157.01 ಗಳಾಗುತ್ತದೆ.

ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, 1986ರಲ್ಲಿ ಟೈಲರ್ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ರೂ. 16 ಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಬೆಲೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ (ಕುಟುಂಬ ಖರ್ಚು) ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಇಂದಿನ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವು ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ.16 ಮಾತ್ರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಳೆದ 26 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ 10% ಗಳಷ್ಟು ವೇತನ ಇಳಿಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವು ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ 8 ಗಂಟೆಯ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿಗೆ ನೀಡುವಂತಹದ್ದು. ಆದರೆ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ನಿಗದಿತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಭತ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಾರಕ್ಕೆ 3 ರಿಂದ 6 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

2. ನ್ಯಾಯಯುತ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕನಿಷ್ಠವೇತನ (ಏಜುಟಿ ಖಾಜೀನಾಡೀಥಿ ಒಟುಟು ಫಾಜಿಥಿ)

ಯಾವುದೇ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶಾಸನ ಬದ್ಧ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವು, ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾದ ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ಹಾಗೂ ವಸತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಗಳಿಗಾಗಿ ಉಳಿತಾಯ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರೈಸಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು, ತಮ್ಮ ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ, ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿವೆ. ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ದುಡಿಮೆಯು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಕನಿಷ್ಠವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಸಹ ತೀರ್ಪು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬನ ದುಡಿಮೆಯಿರುವ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನದ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೆಪ್ಪಕೋಸ್ ಬ್ರೆಟ್ ಅಂಡ್ ಕಂ ತ/ ಕಾರ್ಮಿಕರು — 1992 (1 ಖಖ 290) ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ತೀರ್ಪಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸೈಲ್ಸ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ (ಉಂಖಿಫ), 2012 ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುಮಾರು 15 ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ 120 ಮಂದಿ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾದ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ವಿವರ	ತಿಂಗಳ ಖರ್ಚು
ಆಹಾರ	3855.42
ವಸತಿ	2081.67
ಇತರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಗಳು	400.97
ಸಾರಿಗೆ	767.42
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ	436.25
ಆರೋಗ್ಯ	476.41
ಇತರೆ	1344.19
ಒಟ್ಟು	9362.34

ಈ ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಂತೆ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ರೂ. 9362.34 ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ರೂ. 300 ಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಮೊತ್ತವು, ಯಾವುದೇ ತುರ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೇಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸಾಲದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. 90 ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

3. ಉದ್ಯಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ವೇತನ ಸಮಾನತೆ.

ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹೆಚ್ಚು ವೇತನವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕರು ತಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಿದ್ಧ ಉತ್ತರ ನೀಡಿ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ವೇತನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಉದ್ಯಮದ ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಲು, ಕೆಲಸದ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗಿಂತ 40 ರಿಂದ 50 ಶೇ ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೂ ಸಹ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಂಪನಿಗಳು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಉಡುಪು ತಯಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿವೆ.

ಪಟ್ಟಿ 2: ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಯಾದ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ.

ರಾಜ್ಯಗಳು	ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಕುಶಲವಲ್ಲದ	ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಅತಿಕುಶಲ
ದೆಹಲಿ	ರೂ 256.00	ರೂ ,. 312.00
ಹರಿಯಾಣ	ರೂ 186.42	ರೂ. 211.42
ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ	ರೂ 165.50	ರೂ. 209.46
ಪಂಜಾಬ್	ರೂ. 154.40	ರೂ. 199.52
ಕರ್ನಾಟಕ (ಬೆಂಗಳೂರು)	ರೂ. 157.01	ರೂ. 164.31
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ	ರೂ.	ರೂ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ, ಜಿಲ್ಲಾ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತಿ ಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವಲಯ 2,3,4 ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಲಯ 1 ಮತ್ತು 4 ರ ನಡುವೆ ಸುಮಾರು ರೂ. 10 ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಲಯ/ಉದ್ಯಮದ ವೇತನ ಸಾಮ್ಯತೆಯ ಬಗೆಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಇದು ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3 ಲಕ್ಷ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಕಂಪನಿಗಳಾದ ಶಾಹಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ಸ್, ಬಾಂಬೆರಿಯಾನ್ ಫ್ಯಾಷನ್ಸ್ ಲಿ. ಎಲ್.ಟಿ ಕಾರ್ಲೆ, ಜಾಕಿ, ಅರವಿಂದ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಲಿ. ಟೆಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಓವರ್‌ಸೀಸ್, ಟೆಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಗೋಕಲ್‌ದಾಸ್ ಇಮೇಜಸ್, ಗೋಕಲ್‌ದಾಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಇವುಗಳು ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರದಿಂದ 25,000 ಮಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ನೀಡಿದೆ ಹಾಗೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 350 ಕೋಟಿಯಿಂದ 1000 ಕೋಟಿಗಳ ವರೆಗೂ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ಕಂಪನಿಗಳು ಅಮೆರಿಕಾ ಹಾಗೂ ಯುರೋಪ್ ದೇಶಗಳ ಹೆಸರಾಂತ ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್(ಉಂಖಿಫಾ) ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನ, ಉದ್ಯಮಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ, ಉದ್ಯಮವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವೇತನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷರ ಅಂಗಿಯ ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ 22.50 ಡಾಲರ್‌ಗಳಾದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೊಲೆಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವೇತನ ಕೇವಲ 0.64 ಸೆಂಟ್‌ಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆಯ ಶೇಕಡ 3 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ, ಉಡುಪು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಕಂಪನಿಗೆ ಈ ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆಯ ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಭಾಗವೇ ಕಂಪನಿಯ ವರ್ಷದ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 50 ರಷ್ಟು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ವೇತನವು ಶೇಕಡಾ 10 ರಿಂದ 12 ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಮವು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಂಪನಿಗಳ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹಾಗೂ ವಿದೇಶೀ ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಆಗ್ರಹಿಸಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣವಿದೆ.

4. ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳು

ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಈ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ನ್ಯಾಯಯುತ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ 2004ರ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ರದ್ದಾದ ಮಲ್ಟಿಫೈಬರ್‌ನ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ (ಒಕ್ಕಟಣು ಈಚ್ಚಡಿ ಂಡಚ್ಚಟಣಿ)ನ ನಂತರ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಉದ್ಯಮದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಇದು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

1. ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಹೆಲ್ಪರ್ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 300 ಗಳು ಶಾಸನ ಬದ್ಧ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಇದು ತಿಂಗಳಿಗೆ (26 ದಿನದ ಲೆಕ್ಕದಂತೆ) 7800 ರೂ. ಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ದುಡಿಮೆಯಿರುವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಇದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಕನಿಷ್ಠವೇತನ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಮೇಲೆ, ಮಾಲೀಕರ ಪರ ವಾದಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವೇತನವು ಹೆಚ್ಚಾಗದೆ ಶೇಕಡಾ 10ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ 3 ರಿಂದ 5 ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೂಡಲೇ ತಾವು ತಕ್ಷಣವೇ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಪರಿಷ್ಕರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.

3.. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ (ಉಂಖಿಫಾ) ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಉದ್ಯಮದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ00 ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಸಲಹಾಮಂಡಳಿಯ ಉಂಖಿಫಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ವೇತನದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರವಾದ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್‌ಗೆ (ಉಂಖಿಫಾ) ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು,

ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಪರವಾಗಿ,

ಅಶೀಮ್ ರಾಯ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪ್ರತಿಭಾ ಆರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ರತ್ನ ಜಿ.ಎಂ
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ